

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: **J. K.**, bytom P., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín**, Jilemnického č. 1, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-KDI-P-185/2010 zo dňa 10.01.2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/20/2011-46 zo dňa 18.05.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/20/2011-46 zo dňa 18. mája 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobu žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. KRP-KDI-P-185/2010 zo dňa 10.1.2011, ktorým tento potvrdil

rozhodnutie o priestupku žalobcu vydané Okresným dopravným inšpektorátom ORPZ Považská Bystrica č.p. ORP-DIPB-SK-191/2010 dňa 18.11.2010.

Prvostupňový správny orgán uznal žalobcu za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZP“) a podľa § 22 ods. 2 písm. c/ tohto zákona uložil žalobcovi pokutu vo výške 350 € a zákaz viesť motorové vozidlo na dobu 8 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bolo v súlade so zákonom. Žalobca ani v správnom konaní, ani v žalobe neuviedol žiadny relevantný dôkaz, ktorý by spochybňoval závery žalovaného a tiež neodôvodnil, prečo by mali byť proti nemu príslušníci policajného zboru zaujatí. Konajúce správne orgány správne prihliadli na závažnosť priestupku, spôsob jeho spáchania, jeho následky, ako aj mieru zavinenia páchatel'a. V neprospech žalobcu zavážilo, že rýchlosť je najzávažnejším porušením pravidiel cestnej premávky a najčastejšou príčinou nehôd a poľahčujúcou okolnosťou je iba to, že predtým sa obdobného priestupku nedopustil. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že vo veci bol dostatočne a spoľahlivo zistený skutkový stav a vyvodený správny právny záver, keďže žalobca bol posudzovaný zo spáchania dvoch priestupkov. Žalovaný a aj prvostupňový správny orgán správne postupovali podľa § 12 ods. 2 ZP, keď žalobcovi uložili sankciu podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnuteľný. Výšku sankcie žalobca nenamietal. Námietky žalobcu krajský súd nepovažoval za dôvodné a spôsobilé zmeniť závery správnych orgánov a preto žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal, že spáchanie skutku kladeného mu za vinu, mu nebolo preukázané. Uviedol, že z administratívneho spisu vyplýva, že dňa 26.8.2010 v nočných hodinách išiel spolu s P. Ž. po pravej strane vozovky medzi obcami Boleráz a Smolenice a pri kontrole hliadkou polície bolo zistené, že nemal na sebe viditeľne umiestnené reflexné prvky, čím si nesplnil zákonom ustanovené povinnosti chodca. Rozhodnutie súdu sa teda opiera o administratívny spis. Podľa

názoru žalobcu mu v správnom konaní nebolo preukázané spáchanie druhého uvedeného skutku a správa o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa 26.8.2010 spísaná príslušníkmi PZ neobsahovala jeho podpis. Na ústnom pojednávaní dňa 18.11.2010 uviedol, že si nie je vedomý spáchania priestupku, nič viac k tomu však povedať nedokázal. Tieto dokumenty podľa jeho názoru nemožno považovať za relevantné, nakoľko na nich nie je jeho podpis a ide výlučne o tvrdenie policajtov. On si spáchania druhého z uvedených priestupkov vedomý nie je. Je pravdou, že P. Ž. zaplatil pokutu na mieste, ale žalobca si nebol vedomý spáchania priestupku a odmietol pokutu zaplatiť. Žalobca sa do správy o objasnení priestupku nevyjadril a odmietol ju podpísať. Skutok bol tiež podpísaný do záznamu policajtní K. a B. Na ústnom pojednávaní sa žalobca vyjadril tak, že si na situáciu z 26.8.2010 nespomína, ale nepoprel, že v tom čase pracoval v Smoleniciach. Len z tejto skutočnosti však nie je možné vyvodzovať alebo preukazovať, že spáchal priestupok. Je absurdné spájať pobyt či prácu osoby na určitom mieste s tým, že niekde neďaleko mala táto osoba údajne spáchať priestupok. Rozhodnutie Krajského dopravného inšpektorátu v Trenčíne, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu v Považskej Bystrici, vychádza výlučne z tvrdenia policajtov v úradnom zázname a v správe o výsledku objasňovania priestupku. Vysvetlenie P. Ž., ktoré podal dňa 29.12.2010, neprinieslo žiadne ozrejmienie veci, teda ak existovali pochybnosti o spáchaní skutku žalobcom, musia tieto pochybnosti existovať aj po tomto vysvetlení. Krajský dopravný inšpektorát uviedol, že žalobca nijakým spôsobom nespochybnil spáchanie priestupku. Toto je však nesprávny postup, nakoľko žalobca si nie je vedomý, že by mal povinnosť akýmkoľvek spôsobom spochybnovať tvrdenie správneho orgánu v priestupkovom konaní, naopak je toho názoru, že správny orgán mal jeho vinu bez akýchkoľvek pochybností preukázať, čo však vzhľadom na vyššie uvedené preukázané nebolo.

V súlade s vyššie uvedeným sa žalobca domnieva, že bol rozhodnutím odvolacieho správneho orgánu ukrátený na svojich právach. Podľa jeho názoru je zistenie skutkového stavu nedostačujúce na posúdenie veci a vzhľadom na uvedené žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutie Krajského dopravného inšpektorátu, Krajského policajného zboru v Trenčíne a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril dňa 9.9.2011 žalovaný, ktorý uviedol, že dôkazmi uvedenými v spisovom materiály a vykonaným dokazovaním bolo žalobcovi preukázané

spáchanie skutku, v predmetnej veci bol dostatočne a správne zistený skutkový stav a konajúce orgány postupovali v súlade so zákonom, na základe čoho navrhol odvolanie podané žalobcom zamietnuť a potvrdiť rozsudok krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c OSP v spojení s ustanovením § 10 ods. 2 OSP), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce (§ 246c v spojení s § 212 a nasl.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z pripojeného spisového materiálu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis, odvolací súd zistil, že Okresné riaditeľstvo PZ, Okresný dopravný inšpektorát Považská Bystrica rozhodnutím o priestupku č. ORP-DIPB-SK-191/2010 zo dňa 18.11.2010 rozhodol, že žalobca svojím konaním, keď dňa 17. 06. 2010 v čase o 12.33 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Mondeo, ev. číslo: X. po ceste 1/61 v Považskej Bystrici v smere jazdy od Žiliny do Trenčína, pričom prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť jazdy v obci o 41 km/h. a po zastavení hliadkou polície odmietol zaplatiť blokovú pokutu v priestupkovom konaní, a následne dňa 26.08.2010 v čase o 23.40 hod. išiel ako chodec po ceste medzi obcami Boleráz a Smolenice po pravej strane vozovky smerom do obce Boleráz, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície, ktorá pri kontrole zistila, že menovaný nemal na sebe viditeľne umiestnené reflexné prvky, čím si nesplnil zákonom stanovené povinnosti chodca, porušil ustanovenie § 16 ods. 4, § 52 ods. 1, 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a uznáva sa vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/, k/ zákona o priestupkoch, za čo mu bola uložená sankcia – pokuta 350 € a zákaz viesť motorové vozidlo na dobu 8 mesiacov. Spáchanie prvého zo skutkov žalobca nenamieta, jeho žaloba aj odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu smeruje len proti druhému skutku, ktorého sa mal dopustiť ako chodec. Tento skutok nepovažuje za preukázaný a namieta tiež zaujatosť príslušníkov Obvodného oddelenia PZ Trstín. Odvolací súd sa však stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že aj spáchanie druhého priestupku bolo v správnom konaní preukázané, ako to vyplýva zo zápisnice z ústneho pojednávania o priestupku zo dňa 8.11.2010, zo správ o výsledku objasňovania priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky spracovaných príslušníkmi Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva PZ

Považská Bystrica zo dňa 17.6.2010 a spracovaných príslušníkom Obvodného oddelenia PZ v Trstíne zo dňa 26.8.2010, z výstupu z tlačiarne cestného laserového rýchloameru Ultra Lyte LTI 20-20 100LR zo dňa 17.6.2010, z úradného záznamu príslušníkov Obvodného oddelenia PZ Trstín zo dňa 26.8.2010 a záznamu o podaní vysvetlenia P. Ž. zo dňa 29.12.2010.

Podľa § 22 ods. 1 písm. h/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise alebo prekročí rýchlosť stanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením alebo kto iným konaním ako sa uvádza v písmenách a/ - j/ poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, za viac priestupkov toho istého páchatel'a prejednaných v jednom konaní sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnutel'ný; zákaz činnosti možno uložiť, ak ho možno uložiť za niektorý z týchto priestupkov.

V správnom súdnictve preskúmavajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len rozhodnutie a postup správneho orgánu). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Odvolaací súd vyhodnotil dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že nie je dôvod, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov podložených citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku v rozsudku.

Súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, sú zákonné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel a posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Ohľadne námietky žalobcu, že mu spáchanie skutku, podľa ktorého nemal mať na sebe reflexné prvky pri chôdzi za zníženej viditeľnosti na cestnej komunikácii, čím si nesplnil zákonnú povinnosť chodca nebolo preukázané, najvyšší súd dospel k záveru, že správne orgány ako aj prvostupňový súd vychádzali z logických záverov, ktoré vyplývali zo zistení príslušníkov polície, ktoré boli zákonným spôsobom zadokumentované. To, že žalobca nepodpísal zápisnicu o objasňovaní priestupku, neznamena, že skutok mu nebol dostatočne preukázaný. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Skutočnosť, že žalobca sa nachádzal na danom mieste, že bola zistená jeho totožnosť a konštatované porušenie povinnosti službukonajúcimi policajtmi, rovnako aj okolnosť, že svedok Ž. odmietol svedčiť v jeho prospech, robia logickým a hodnoverným záver správnych orgánov o tom, že skutok sa stal a bol žalobcovi dostatočne preukázaný. Žalobca nepreukázal relevantným spôsobom zaujatosť príslušníkov polície, ani neuviedol žiaden dôvod, prečo by mali službukonajúci policajti uviesť do úradného záznamu a zápisnice o objasňovaní priestupku nepravdivé údaje.

Žiada sa ešte poznamenať, že v zmysle § 12 ods. 2 ZP, len za prvý skutok - prekročenú rýchlosť v obci, bolo možné žalobcovi uložiť pokutu od 150,- € do 800,- € a zákaz činnosti na dobu do troch rokov, takže uložená sankcia by bola primeraná aj bez spáchania druhého skutku (čo však nič nemení na závere, že jeho spáchanie nebolo relevantne spochybnené).

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 219 ods. 1, 2 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalobca nemal vo veci úspech a žalovaný nemá na náhradu trov konania zákonný nárok.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. júna 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková